

**ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT
DEL DIA VINT-I-DOS DE SETEMBRE DE 2014.**

A les vuit de la tarda (20,00 h) del dia **22 de setembre de 2014**, al saló de sessions de la casa consistorial de Sant Esteve de Palautordera es reuneixen els membres d'aquest Consistori que s'esmenten a continuació per tal de portar a terme la **sessió extraordinària** del Ple de l'Ajuntament.

PRESIDENT: l'alcalde, Salvador Cañellas Baró

REGIDORS: Enric Amargant Presas,
Daniel Fernández Fuster,
Elies Ramil Pou,
Maria Àngels Garriga Puig
Joan Puig Gallach,
Víctor Reixach Casacuberta,
Arnau Comas Miñarro,
Josep Sabé Vila,
Carles López Cao, i
Esteve Rosell Masó.

SECRETARI Josep Maria Campdepadrós Castaño

L'alcalde realitza una salutació al públic assistent que omple la sala de sessions.

A continuació s'entra a conèixer l'únic punt que figura al següent:

ordre del dia

**SUPORT DEL MÓN LOCAL A LA CONVOCATÒRIA DE CONSULTA
SOBRE EL FUTUR POLÍTIC DE CATALUNYA DEL 9 DE NOVEMBRE DE 2014**

L'alcalde explica que la proposta que avui es porta al Ple es fruit d'una iniciativa de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) conjuntament amb l'Associació Catalana de Municipis (ACM), que ha estat consensuada pels partits polítics favorables al dret a decidir: CiU, ERC, ICV-EUiA i CUP. Llegint la proposta, que diu:

Com qualsevol altre poble del món, els catalans i catalanes tenim el dret a decidir el nostre futur en llibertat, un dret que està reconegut en els principals tractats internacionals. Un futur que s'emmiralla en un cultura, una llengua i unes tradicions pròpies avalades per segles i segles d'història que s'estronquen ara fa 300 anys, amb la Guerra de Successió, i amb els Decrets de Nova Planta que aboleixen les constitucions catalanes i les institucions pròpies.

Aquest any 2014, també coincideix amb el centenari de la creació de la Mancomunitat de Catalunya, com a expressió institucional de la nostra voluntat d'autogovern, i amb el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya, fet que va comportar la supressió de la Generalitat, l'exili republicà, l'inici de la dictadura i d'una cruel repressió, que va tenir una expressió especialment brutal en el posterior assassinat del president Companys.

Enguany celebrem 5 anys de la primera consulta popular a Arenys de Munt, un fet que ens va fer adonar que aquesta via era possible, i que va evidenciar que hi havia molts catalans i catalanes que estàvem disposats a tirar endavant i a mobilitzar-nos per demostrar la voluntat majoritària del poble català de voler decidir el futur votant. La sentència del Tribunal Constitucional anul·lant part de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006 aprovat pel nostre Parlament i referendat pel poble de Catalunya va propiciar la primera manifestació multitudinària de rebuig a l'actitud del govern estatal l'any 2010. De llavors ençà n'han estat moltes més, amb la convocatòria de la societat civil i el suport de la majoria de les forces polítiques del país. Vam omplir Barcelona el 2012, vam travessar Catalunya amb la Via Catalana el 2013 i aquest onze de setembre de 2014 hem tornat a demostrar al món la rellevància i la transcendència del procés construint una V que des de la plaça de les Glòries s'ha estès per tot Barcelona. La mobilització popular i cívica de la ciutadania i les entitats, han exercit de pressió constant per garantir el procés.

Una gran majoria social de Catalunya ens ha demostrat en els darrers anys que està a favor de l'autodeterminació dels pobles i que reivindica el dret a decidir i vol exercir-lo per tal de recuperar llibertats perdudes. Un moviment transversal tant a nivell territorial com social i polític perquè es sustenta en l'essència de la democràcia i, per tant, insta al Govern i al Parlament a prendre decisions que representin a la majoria dels catalans i de les catalanes. Davant aquesta reivindicació democràtica els partits polítics no s'hi poden girar d'esquena. Un moviment social que ha optat per la via pacífica, pel diàleg, per la defensa ferma d'uns objectius polítics clars, i que respon al genuí caràcter català, moderat però ferm en els seus objectius, vinculat a tota una història i tradició de compromís i activisme per la conquesta del seus drets ciutadans, socials i nacionals.

Constatem que el procés que viu Catalunya ha de comportar, per a ser creïble i il·lusionant per a la ciutadania, el compromís de totes les forces polítiques d'iniciar una nova etapa del país marcada per la defensa i ampliació de l'estat de benestar, el combat contra l'atur, la pobresa i les desigualtats, i la lluita, sense excuses, ni treva, ni excepcions, contra la corrupció.

La Nació Catalana, amb una llengua i una forma de vida pròpies en l'ordre social, econòmic, jurídic i polític té dret a la seva autodeterminació, com qualsevol altra nació. Aquest dret és un principi fonamental dels Drets Humans i està recollit en la Carta de les Nacions Unides així com també al Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics.

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar per una majoria àmplia i transversal de les forces parlamentàries la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, després d'haver seguit totes les passes que la legislació actual determina.

Aquesta llei ha estat avalada pel Consell de Garanties Estatutàries i dóna empara legal a la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

El president de la Generalitat de Catalunya, M. Hble. Sr. Artur Mas convoca a la ciutadania de Catalunya per la consulta del dia 9 de novembre de 2014, una consulta que hem demanat i que ens hem compromès a tirar endavant els ajuntaments catalans de forma reiterada.

Els ajuntaments garantirem la llibertat individual i el procés democràtic, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer possible la celebració de la consulta de forma coordinada amb el departament competent del govern de la Generalitat de Catalunya. Així mateix fem una crida a la ciutadania a participar-hi de manera activa, cívica i pacífica.

Posada a votació la proposta, que es realitza mitjançant votació ordinària -a mà alçada- la totalitat dels 11 regidors membres del Consistori voten A FAVOR de la proposta, pel que s'acorda:

PRIMER.- Mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament de Sant Esteve de Palautordera amb la realització de la mateixa, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.

SEGON.- Donar ple suport al president i al govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.

TERCER.- Comunicar aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) qui ho trametran de forma conjunta al president del Govern Espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea.

En el torn d'explicació de vot previst a l'article 109 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, es produeixen les següents intervencions:

El regidor Arnau Comas, en nom del grup municipal de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP), manifesta:

PRÈVIA: DESINTERÈS PER LA POLÍTICA?

D'un temps ençà escoltem la cançó que a la gent no l'interessa la política i que cal fer mans i mànigues per resoldre aquest problema. Tanmateix, la gentada que avui omple el ple; la

gentada que fa cinc anys (per no anar més enllà en el temps) es mobilitza constantment dinamita aquella hipòtesi gairebéconvertida en veritat absoluta.

Els últims tres anys acumulem mobilitzacions populars de més del 15% de la població de Catalunya. En motiu de les manifestacions del transvasament de l'Ebre sota el paraigua de la campanya "Lo riu és vida", que va mobilitzar el 5% de la població de les terres de l'Ebre, la fundació Jaume Bofill va qualificar la situació de "revolucionària". Vers aquesta diagnosi, com qualificar la situació que viu avui el nostre país? No ens fa por concebre-la com una revolució democràtica i pacífica per exercir el dret fonamental de votar per decidir el futur del país.

NO SOM AQUÍ PER CASUALITAT

Després del tancament d'Egunkaira, Martxelo Otamendi va dir que els catalans ho teníem tot per guanyar la independència, però que només ens faltava una cosa que ell metafòricament anomenava "la foto".

Otamendi es referia al fet que en aquest país portem des de la transició fent una feina invisible que permet comprendre on hem arribat: hem vertebrat un teixit associatiu i comunitari que ha funcionat com a filtre i reelaboració dels discursos de la caverna mediàtica, política i econòmica espanyola i catalana, que també existeix eh.

Res de xarxes socials virtuals; el canvi s'explica per les xarxes socials reals; les que configuren els vincles entre persones en la nostra esfera pública. Però, com deia Otamendi, a aquest teixit associatiu i comunitari li faltava la foto. Ara no en tenim una de foto, en tenim moltes sintetitzades en una: una majoria política i social aclaparadora a favor del dret de decidir. Una foto apuntalada per tres mobilitzacions inaudites a Europa i absolutament espectaculars: manifestació de l'11 de setembre de 2012, la via catalana del 2013 i la be baixa d'enguany.

UNA CONJUNTURA EXCEPCIONAL PROVOCADA PEL POBLE

Cal recordar-ho: hem arribat on som gràcies a la mobilització persistent i constant del poble. A diferència d'Escòcia, on l'autodeterminació la van pactar el primer ministre escocès i l'anglès, a Catalunya el poble és el que ha precipitat la situació i ha posat a l'epicentre de l'agenda política l'exercici del dret d'autodeterminació.

Sense aquesta mobilització potser encara estaríem pidolant a l'Estat espanyol un reforma fiscal o la cessió de qualsevol tribut. Avui aquestes demandes sonen, no només ridícules, sinó absolutament caduques, perquè el model sorgit del 78 ha mort; el model autonòmic pensat i construït per aplacar les aspiracions nacionals de bascos, gallecs i catalans ha esclatat. Res es pot construir a partir de l'arquitectura constitucional dissenyada el 78 al voltant d'una taula, que com ahir recordava Enric Juliana, uns portaven pistola. Una pistola que va condicionar el disseny constitucional; tant, que va derivar en un cop d'estat i l'aprovació de la LOAPA. I ara alguns presenten aquell marc constitucional com el cim; el non plus ultra de la democràcia. Fins i tot la humilitat els manca.

UNA CONJUNTURA EXCEPCIONAL D'OPORTUNITAT

En el context d'una Unió Europea que no té res de política sinó que és la palanca d'imposició del capitalisme senil a Europa, és excepcional que una petita nació del sud d'Europa plantegi la possibilitat de qüestionar-ho tot. Aquesta setmana passada a Escòcia s'ha constatat que la modificació de l'estatus quo empeteix els buròcrates de Brussel·les i

els especuladors d'arreu. Els fa tremolar. Els posa nerviosos, perquè veuen perillar el negoci mafiós que controlen amb mà de ferro. Només cal revisar qui es va oposar a la independència d'Escòcia. Andy Robinson ho explicava de meravella el dijous passat:

“A fin de cuentas, los artilleros al mando de los cañones y los arpones de alta potencia incluyen al primer ministro británico, al vice primer ministro británico, al líder de la oposición, y al ex primer ministro que abandonó el poder en el 2011. Incluyen al presidente actual de los Estados Unidos de America, y al ex presidente de EE.UU de los años 1992-2000.

Están también todos los partidos políticos en Westminster, la reina de Gran Bretaña, el gobernador del Banco de Inglaterra y otros banqueros centrales, a todos los grandes bancos de la City londinense y otros poderes fácticos del mundo financiero, a los consejeros delegados de diversas multinacionales, entre ellas la British Petroleum, principal operador petrolero en el mar del norte escocés.

Detrás de sus propios cañones están el premier de la República Popular de China, y el presidente de la Comisión Europea; el Fondo Monetario Internacional, y la OCDE; está aquel grupo de ilustres ex militares británicos junto a los pop stars David Bowie y Bob Geldof.

Luego están todos los grandes diarios británicos -y la mayoría de escoceses- encabezados por el poderoso Financiamiento Times; todos los grandes canales de televisión, encabezados por la respetada BBC; y un sinnúmero de economistas de gran prestigio, entre los que se encuentra el premio Nobel Paul Krugman.

Vamos, que si con esta batería de armas de destrucción masiva desplegada al otro lado de la trinchera, la campaña del sí sólo pierde por cuatro puntos en el referéndum del jueves, habría que plantear en el Palacio de Buckingham galardonar a Alex Salmond, el presidente escocés y líder de la campaña del sí, con una de esas medallas por valor en el combate. Una Victoria cross o un título de Comandante del Orden del Imperio Británico.

El poble vers la crème de la crème de l'elit políticofinancera; el poble contra les elits extractives que basteixen la seva riquesa i poder a través de l'acumulació per desposseïció. I a Catalunya passa tres quarts del mateix: el procés obert és excepcional perquè qüestiona les bases del sistema polític i econòmic vigent. Revisar la llista dels que es van oposar a la independència d'Escòcia, que, no dubtem que s'oposaran també a la de Catalunya, demostra que hem generat les condicions d'una revolució democràtica en el cor d'un dels pols del capitalisme global; la Unió europea.

Tenim l'oportunitat de construir un país més just, més solidari i més igualitari. I precisament, la moció que avui discutim avança en el sentit de lligar la nostra independència amb un projecte compartit de millora de la nostra societat. Un projecte bastit a partir de la retallada dràstica de les injustícies i la pobresa, i de la construcció d'un projecte de país governat per tots i no per una minoria, molt minoritària però molt adinerada i molt corrupte. Necessitem que aquesta idea de lligar el procés d'emancipació amb la construcció d'un país nou i millor quedi incrustada en el nostre procés per tal que la majoria social que hi doni suport sigui cada vegada més i més sòlida.

Per cert, algú s'imagina que el clan mafiós dels Pujol hagués esclatat en un context polític diferent de l'actual? El procés sobiranista és un malson per les elits, els corruptes i els mafiosos, pels guardians de l'estatus quo. Només per això, no ens podem aturar.

I tampoc ens podem aturar perquè el procés polític que viu el país és una finestra d'oportunitat també per enfortir els lligams amb la resta de territoris de parla catalana. En aquest sentit, no són casualitat les fortes agressions a la llengua o a l'educació pública que el PP infligeix al País Valencià o a les Illes els últims mesos. L'espanyolisme mira de crear un mur de contenció per evitar la contaminació política del que s'esdevé a Catalunya. Vers aquesta ofensiva, necessitem avançar cap a la construcció d'un país en comú amb el País Valencià i les Illes. Perquè ens convé lingüística i culturalment però també per la construcció d'una economia regional potent.

UNA CONJUNTURA EXCEPCIONAL QUE EXIGEIX RESPONSABILITAT POLÍTICA

Una conjuntura com aquesta, que obre possibilitats colossals, exigeix responsabilitat política per part de tots els agents polítics. Una responsabilitat que es materialitza, entre d'altres qüestions, en aparcar els prejudicis, per exemple, perquè ens hi juguem el futur del país. I ens els juguem ver un estat com l'espanyol, que no deixa de ser un estat poderós i amb aliats internacionals encara més potents. Per tant, avui, amb l'aprovació de la moció que discutim, fem un pas més en aquesta responsabilitat política, perquè els ajuntaments poden jugar un paper clau per assolir l'objectiu polític de votar i si cal d'assolir la independència.

UN REPTE COLOSSAL, PERÒ JA GUANYEM

Com assenyalàvem, tenim al davant un repte colossal, però cada dia que passa tenim l'estat espanyol més acorralat i a la defensiva. La batalla discursiva ja la guanyem:

- Vers el reclam del dret democràtic de votar, la negativa inquisitorial i el fonamentalisme constitucional;
- Vers la voluntat de diàleg, l'amenaça i el discurs de la por;
- Vers la voluntat de construir un país nou, la recuperació mítica de l'Espanya centralitzada i homogeneïtzadora;
- Vers les mobilitzacions massives, democràtiques i festives del poble català, les maniobres militars, les reunions preventives de fiscals i el codi penal;

En definitiva, democràcia vers imposició i repressió. Perquè a l'Estat espanyol els projectes polítics que qüestionen la unitat de l'estat només es toleren mentre no tinguin possibilitat de materialitzar-se. En cas contrari, se'ls veta sigui com sigui. I recordem-ho, **NOMÉS DEMANEM PODER POSAR LES URNES PERQUÈ ELS CIUTADANS DE CATALUNYA PUGUIN DECIDIR EL FUTUR DEL PAÍS.**

EN AQUEST SENTIT, ESCÒCIA HA CLAVAT UNA PICA A BRUSSEL·LES IRREVERSIBLE

Més enllà del resultat del referèndum escocès, dues lliçons es deriven del procés que s'ha viscut a Escòcia:

1. El reconeixement del dret d'autodeterminació és un assumpte exclusiu de política; res més.
2. La legitimitat política de les nacions; de les unitats subestatals, per decidir el seu futur polític.

Ambdues lliçons són una pica a Brussel·les, perquè dinamiten l'apel·lació constant de l'Estat espanyol a la constitució. Des del dijous passat, Europa ho té molt i molt difícil per negar als catalans el dret a votar sobre el futur polític del país. Per tant, Escòcia ha estat una

victòria política a favor de la democràcia i del dret d'autodeterminació de les nacions sense estat.

Tenim l'absoluta legitimitat per reclamar el dret a votar i, per tant, decidir el futur polític del nostre país. I si no en tenen prou, l'empara legal també la tenim: una llei de consultes no referendàries aprovada per quasi el 80% del Parlament i un decret de convocatòria recolzat per altres 2/3. Un suport tant ampli ens dóna moltíssima força, cara endins i cara enfora.

EN AQUEST CONTEXT, ALGUN DIA ARRIBARÀ L'HORA DE SALTAR LA TANCA
Dèiem abans que la conjuntura excepcional que hem creat exigeix responsabilitat política. En aquest sentit, al debat de política general de la setmana passada el president Mas va equiparar el consens polític amb una figura de porcellana fina que requereix tractar-la amb delicadesa i bones maneres. D'acord, però parlant de porcellanes fines, ens atrevim a afirmar que, com a mínim, les urnes són també porcellanes tant o més fines que el consens polític. I, per tant, no es poden trencar a la primera de canvi. S'han de preservar el màxim, perquè són l'expressió màxima de la democràcia.

Volem recordar que no hi ha cap país del nostre entorn immediat que pugui presumir d'un continuïtat democràtica i legal des que va néixer fins avui. Cap ni un. Perquè en tots trobem moments de ruptura per construir i bastir un projecte nou, més enllà de l'encert o desencert del resultat.

Per tant, hem de tenir el cap fred; anar a la una, però arribarà el moment que haurem de saltar la tanca. Això sí, no la podem saltar esbojarradament, perquè ara la tàctica és fonamental i és precís determinar amb precisió quirúrgica el quan i com.

PER AIXÒ VOTEM A FAVOR D'AQUESTA MOCIÓ

Perquè la moció apel·la a la "realització" i a la "materialització" de la consulta. La moció recull aquests dos termes i no només el suport a la convocatòria. Aquesta qüestió és central per nosaltres. La consulta del proper 9N no és quelcom accessori o substituïble. Celebrar i materialitzar la consulta acordada és fonamental. I ho és perquè:

1. Perquè la consulta per la independència s'haurà de fer, abans o després, però caldrà fer-la. Per aconseguir o per ratificar una declaració d'independència. I en qualsevol dels 2 casos Espanya no la considerarà legal.
2. Perquè necessitem poder confiar els uns en els altres. I saltar la tanca per convocar una consulta és molt més senzill que saltar-la per declarar unilateralment la independència.
3. Perquè en unes eleccions (se li posin l'etiqueta que se li posi) entren molts altres variables en joc i els resultats són interpretables i moldejables per part dels partits. Una consulta permet deixar molt clara quina és la voluntat popular i, per tant, manté el procés en mans de la gent, del poble, que és tal i com hem aconseguit que avancés.

PER ÚLTIM

En un context de crisi; la crisi més important dels últims trenta anys que ha deixat (i encara deixa) un paisatge social devastat:

1. Un 38% de llars catalanes ingressen menys de 14.000 euros anuals;
2. Un índex d'atur superior al 20%, que en el cas dels joves s'enfila fins el 50%;
3. La taxa de risc de pobresa i exclusió social és del 23%;
4. Un 17% de menors de 18 anys viuen en llars on cap dels seus membres treballa;
5. Som el tercer país més desigual de la UE.

Vers aquest panorama socialment desolador; un panorama de pobresa, atur i exclusió social, la fugida endavant a la majoria dels països europeus ha estat l'ascens de l'extrema dreta i dels partits neofeixistes.

Per contra, a Catalunya hem sabut bastir una projecte il·lusionador; un projecte que ens obre l'oportunitat de construir el país que vulguem. Com apuntava Marina Subirats en recent article a l'Ara, vers el context de crisi i devastació social "Catalunya tenia a la recàmera una utopia: la independència. Una utopia amb una història que enfonsa les arrels en greuges antics i moderns, en derrotes, intents de regeneració frustrats, ofenses i malentesos: Però que no agafa la seva força de tot això, SINÓ DE LA NECESSITAT ACTUAL D'ESPERANÇA. No es tracta de reconstruir un vell imperi mediterrani ni d'afirmar essències pàtries, sinó de saltar d'un vaixell que va a la deriva amb la il·lusió que en una barca petita serà més fàcil trobar alguna ruta a Ítaca".

Doncs això; fermes, il·lusionats i amb un somriure a la cara hem de persistir fins el final perquè el 9 de novembre puguem votar i decidir el futur polític del país, que molts desitgem que sigui una república independent socialment justa.

PER TOT AIXÒ I PER ACABAR

Exigim la celebració del referèndum, digui el que digui el TC.

1. El TC no té legitimitat democràtica per prohibir l'exercici de la democràcia. I encara menys després d'haver estat anunciada la seva resolució per boca dels seus representants polítics, cosa que vulnera els principis més elementals de l'Estat de dret: la separació de poders. I sense separació de poders, i segons els liberals, no hi ha possibilitat de democràcia.
2. L'escenari de la prohibició era una evidència i era més que previsible des de l'inici del procés.

Constatem que la Generalitat té totes les condicions democràtiques, polítiques i logístiques per celebrar la consulta, que no hi ha excuses. Tot està llest i a punt per fer-la i que, fer-la o no, és només una qüestió de voluntat política.

Per totes les raons esgrimides anteriorment, emplacem a tothom a:

1. Donar suport a la celebració de la consulta tant sí com no i sumar-se a totes les mobilitzacions que, com la d'avui, assegurin que el procés democràtic que entre tots estem protagonitzant, segueixi avançant;
2. I també emplacem tothom a fer-se voluntari de la campanya unitària pel SíSí i de la campanya de les Esquerreres pel SíSí. Encara no hem guanyat. Cal treballar per convèncer a tots els nostres amics, veïns, companys de feina. Un per un. Per convènce'ls que la nostra llibertat política ens obre les portes a construir una altra Catalunya, la de tots, la de la gent.

ARA ÉS L'HORA!

TENIM EL CAMÍ, TENIM LES EINES, TENIM LA GENT, TENIM LA LEGITIMITAT DEMOCRÀTICA.

NO ENS FEM ENRERE I SALTEM LA TANCA.

SALTAREM, VOTAREM I GUANYAREM.

El regidor Esteve Rosell , en nom del grup municipal Independents per Sant Esteve (IxSEP), manifesta:

Els santestevencs ens hem de sentir orgullosos. Perquè, deixant de banda els diferents punts de vista de les tres formacions polítiques que conformen l'ajuntament, en el tema de la reivindicació del dret a decidir i l'autodeterminació dels pobles, sempre hem anat a una. Però ara, a més, si han sumat quasi totes les associacions del poble. És un clam popular de Sant Esteve que demostra en cada votació, sigui estatal o nacional, la seva alta participació i el seu suport molt majoritari als partits de caire nacional.

Ara el Parlament amb la llei de consultes populars aprovada amb 106 parlamentaris a favor i 28 en contra, una majoria molt àmplia, ja tenim el marc legal que faltava per poder fer la consulta "no vinculant" que faltava, i per la qual lluitem.

El referèndum dels escocesos ens ha de donar més força i més ales per reivindicar el nostre dret com a poble a defensar les nostres conviccions: la nostra llengua, la nostra cultura, i en definitiva la nostra manera de ser, com a qualsevol altre ciutadà del món.

Per últim, agrair a totes les associacions de Sant Esteve adherides a la taula per la realització de la consulta i especialment a la ANC local per la feina feta i la que li espera. Som conscients que la infraestructura i muntatge de les diferents manifestacions del 11 de Setembre, no són fàcils i comporten molta voluntat i dedicació.

Visca Catalunya lliure.

En finalitzar l'acte, tots els assistents, regidors i públic, canten l'himne de Catalunya.

I no havent-hi més assumptes per tractar s'alça la sessió a dos quarts de nou del vespre (20,30 h), de tot el qual com a secretari en dono fe.

Vist-i-plau
L'alcalde

el secretari

Salvador Cañellas i Baró

Josep Maria Campdepadrós i Castaño